

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXXVIII. Indorum in Provinciis Paraquariæ, Brasiliæ, & ad Flumen de la
Plata existentium, libertati, & indemnitati consulitur. 20. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](#)

Christiana Religione benemerentissimi, laborum incommoda, ac pecuniarum dispensia alacri constantique animo passi fuerint; ut hominibus, qui ambulabant in tenebris, & in umbra mortis sedebant, per Sacros Operarios, tum sacrī prædicationibus bonis exemplis, tum donis, tum opibus, tum subsidis, tum auxiliis, lumen Orthodoxa Fidei illucesceret, & ad agnitionem veritatis venirent: & quibus etiam nunc muneribus, quibus beneficiis, quibus privilegiis, quibus prærogativis, quemadmodum semper factum est, Infideles cumulantur, ut iis illeci, Catholicam Religionem amplectantur, in eaque manentes, per bona Christiana pietatis opera aeternam salutem adipiscantur.

§. 2. Eapropter non sine gravissima paterni animi nostri meroe accepimus, post tot inita ab iisdem Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus Apostolicae providentia consilia, post editas Constitutiones, opem, subsidium, ac præsidium Infidelibus omni meliori modo præstandum esse, non injurias, non flagella, non vincula, non servitutem, non necem inferendam esse, sub gravissimis penis, & Ecclesiasticis censuris, præscribentes; adhuc reperiri, præsentim in iis Brasilia regionibus, homines Orthodoxae Fidei cultores, qui veluti caritatis in cordibus nostris per Spiritum Sanctum diffusæ sensuum penitus oblitii, miseros Indos non solum Fidei luce carentes, verum etiam sacro regenerationis lavacro ablutos, in montanis asperrimisque earumdem Brasilia, tam occidentalium, quam meridionalium, aliarumque regionum desertis inhabitantes, aut in servitutem redigere, aut veluti mancipia aliis vendere, aut eos bonis privare, eaque inhumanitate cum iisdem agere præsumant, ut ab amplectenda Christi Fidei potissimum avertantur, & ad odio habendam maximopere obfiscantur.

§. 3. Hisce malis, quantum cum Domino possumus, occurtere satagentes, primum quidem eximiam pietatem, & in Catholicā Religione propaganda incredibilem Carissimi in Christo Filii Nostri Iohannis Portugalie, & Algarbiorum Regis illustris zelum excitandum curavimus; qui pro filiali sua erga Nos atque hanc Sanctam Sedem observantia, statim se omnibus & singulis suarum Ditionum Officialibus, & Ministris in mandatis daturum pollicitus est, ut quocumque suorum Subditorum alter, quam Christiana caritatis mansuetudo exigit, erga Indos hujusmodi fese gerere conperissent, gravissimis iuxta Regia edicta penis afficerent.

§. 4. Deinde Fraternitates Vestrarum rogamus, atque in Domino hortamur, ut nedum debitam ministerii vestri vigilantiā, sollicititudinem, operamque vestram hac in re, cum nominis dignitatisque vestra detrimeto, deesse non patiamini; quin immo, studia vestra Regiorum Ministrorum officiis conjungentes, unicuique probetis, Sacerdotes animarum pastores quanto, præ Laicis Ministris, ad Indos hujusmodi opem ferendam, eosque ad Catholicam Fidem adducendos, ardenter Sacerdotalis caritatis astu ferveant.

§. 5. Præterea Nos; auctoritate Apostolica, tenore præsentium, Apostolicas in simili forma Brevis Literas à fel. rec. Paulo Papa III. Prædecessore nostro, ad tunc existentem Iohannem Sanctæ Romanae Ecclesie Cardinalem de Tavera nuncupatum Archiepiscopum Tolitanum die 28. mensis Maii anno 1537. datas, & à rec. mem. Urbano Papa VIII. itidem Prædecessore nostro, tunc existenti jurium & spoliorum Cameræ Apostolicae in Portugalie & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali, die 22. mensis Aprilis anno 1639. scriptas renovamus, & confirmamus; necnon eorumdem Pauli, & Urbani Prædecessorum vestigiis inhærendo, ac impio-

rum hominum ausus, qui Indos prædictos, quos omnibus Christiana Caritatis & mansuetudinis officiis ad suscipiendam Christi Fidem inducere oportet, inhumanitatis actibus ab illa deterrent, reprimere volentes unicuique Fraternitatum vestrarum; vestrisque pro tempore Successoribus commitimus & mandamus, ut unusquisque vestrum, vel per se ipsum; vel per alium, seu alios, editis atque in publicum propositis affixisque edictis, omnibus Indis, tam in Paraquaria, & Brasilia Provinciis; ac ad Flumen de la Plata nuncipatum, quam in quibusvis aliis regionibus, & locis in Indiis Occidentalibus, & Meridionalibus existentibus, in præmissis efficacis defensionis præsidio assitentes, universis & singulis personis, tam secularibus, etiam Ecclesiasticis cujuscumque status, sexus, gradus, conditionis, & dignitatis, etiam speciali nota, & mentione dignis existentibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam Jesu, Religionis, & Instituti Mendicantium, & non Mendicantium, ac Monachalis, Regularibus, etiam quorūcumque Militarium, etiam Hospitalis Sancti Iohannis Hierosolymitani, Fratribus Militibus, sub excommunicationis latæ sententia per Contravenientes eo ipso incurrienda pena, à qua, non nisi à Nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, & satisfactione prævia, absolvi possint, districtius inhabeant; ne de cetero prædictos Indos in servitutem redigere, vendere, emere, commutare, vel donare, ab Uxoribus, & Filiis suis separare, rebus, & bonis suis spoliare, ad alia loca deducere, & transmittere, aut quoquo modo libertate privare, in servitute retinere; necnon prædicta agentibus consilium, auxilium, favorem, & operam quocumque prætextu, & quæsito colore præstare, aut id licitum prædicare, seu docere, ac alias quomodolibet præmissis cooperari audeant; seu præsumant; Contradictores quolibet, & rebelles, ac unicuique Vestrum in præmissis non parentes, in penam excommunicationis hujusmodi incidisse declarando, ac per alias etiam censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Nos enim unicuique Vestrum, vestrorumque pro tempore Successorum, desuper plenam, amplam, & liberam facultatem tribuimus, & impertimur.

§. 6. Non obstantibus similis memoria Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, ac Concilii Generalis de duabus diatibus, ac aliis Apostolicis, & in Conciliis Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Legibus quoque etiam municipalibus, ac quorūcumque locorum priorum, & non priorum, & generaliter quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, &

Inhibendo
quibuslibet,
ne eos in
servitutem
redigant,
vendant,
spoliant &c.

Contrave-
nientes ana-
themate, &
censuris pu-
niant.

Contrariis
derogat.

Nonnullo-
rum asperitas
in Indos tum
Indeles,
tum etiam
Christianos.

Eamproba-
tura a pietate
Serenissimi
Lusitaniae
Regis.

Pontifex
hortatur
Episcopos,
ut ipsi quo-
que cam re-
franare cu-
rere.

Confirmat
Prædece-
rum Consti-
tutiones.

Mandat pu-
blicari Edi-
cta in favo-
rem Indo-
rum.

Transumptis
fidem tri-
buit.

Episcopos
obtestatur
pro præ-
sentium
execu-
tione.

Dat. die 20.
Dec. 1741.

XXXIX.

Veteris disci-
plinae rigor
in arcendis
Mulieribus
a Regula-
rium domi-
bus, & Ec-
clesia.

Nihil remis-
sum quad
carum in-
gressum in-
tra Monaste-
ria.

sufficienter expressis; & insertis habentes; illis alias in suo labore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresso derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibetur, quæ ipsi præsentibus adhibetur, si foren exhibita, vel ostensa.

§. 8. Ceterum, Venerabiles Fratres, custodientes Vos vigilias super grege unicuique vestrum credito, ministerium vestrum fatigite atque enitamini, ea, qua obstricti estis, diligenter, sedulitate, & caritate adimplere, assidue in animis vestris recolentes rationem, quam & Vos Pastorum Principi Iesu Christo eterno JUDICIIS in oibis suis reddituri eritis, & quam ille accuratissime à Vobis exacturus erit. Ita enim fore confidimus, ut unusquisque vestrum omnem operam atque conatum adhibeat, ne debitum in hoc tam exigua caritatis opere officium desideretur. Inter ea ad prosperi eventus successum, Apostolicam benedictionem, cum uberrima celestium Charismatum copia coniunctam, Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1741. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passioneus.

Clausura Monasteriorum quorumcumque Vi-
orum Regularium asseritur, sublata quibuslibet
dispensandi facultate.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

R E GULARIS disciplina observantiam, ante etiam quam & Generalium, ac Particularium alicuius Nationis, aut Provinciae Conciliorum decretis confirmaretur, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum legibus sanctionibusque præscriberetur, quod veritum Mulieribus quibuscumque, etiam consanguineis, intra quorumcumque religiosorum Virorum Clausuram ingressum, tam integrè custodi- tam fuisse constat; ut, ne dum foeminis quibuscumque, sed masculis quoque, non tam ad Monasteriorum claustra, seu septa, quam ad ipsa eorumdem Monasteriorum Oratoria, & Ecclesias nullus patuerit aditus, & accessus; quin immo sub gravissimis penitie interdictus; ne scilicet, ut inquit S. Gregorius Papa I. Prædecessor noster, in Servorum Dei secessibus occasio præbeatur popularibus conventibus, & simpliciores ex hoc animas plerunque, quod abicit, in scandalum trahat.

§. 1. Hujusmodi autem regularis disciplina observantia, eti, pro temporum varietate, ac necessitate, tot tantaque subiit vices, ut iidem Prædecessores nostri aditum & accessum ad publicas Monasteriorum Ecclesias dumtaxat, five masculis, five foeminis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium audiendi, Prædicationibus Verbi Dei interessendi, & Sacramentum Sanctissimæ Eucharistie sumendi, ac peccata sua confitendi causa, sine tamen Parochorum præjudicio, interdum concederint; vicissim tamen ipsi Prædecessores nostri, tam ante Concilii Tridentini decreta, quam post eorumdem Decretorum promulgationem denuntiationemque, providis saluberrimisque Constitutionibus ordinationibusque, sub

pœna etiam excommunicationis latæ sententiae, foeminis quibuscumque aditum ingressumque hujusmodi intra Monasteriorum clausuram interdixerunt.

§. 2. Quoniam autem, sicut dolentes accepimus, alii quidem Apostolicas leges, ac præcepta hujusmodi, vel ausu temerario parvipendentes, vel ad eorum arbitrium interpretantes, foeminis quibuscumque aditum ingressumque, tam manifestè, ac tanta sollemitate vetitum, permitunt; alii vero privilegia, indulta, prærogativas, facultates, licentias, & alias quocumque pacto excogitatas concessiones sibi sive a jure, sive ab homine factas, & impertitas, seu facta, & impertita, ac quorumcumque munera, dignitatem, ac præminentiarum ratione debitas, seu debita arrogantes, prætententes, obtendentesque; foeminas quilibet intra Monasteriorum claustra, septa, cænacula, cubicula, aliasque officinas aut admitti, ac recipi sinunt mandantque, aut una secum ducunt; alii denique sub pietatis, ac religionis prætextu, cum Supplications, sive cum Sanctissimo Eucharistia Sacramento, sive cum sa- cris Sanctorum Sanctorumque Reliquiis, Statuis, & Imaginibus, per claustra, septa, & alia Mo- nasteriorum loca de more, ut afferunt, habentur, sine illo prorsus discrimine masculos, & foeminas Supplications hujusmodi per eadem loca sequi, & coritati licitum, quin imo, ut Indulgencias lucrari valeant, necessarium esse obtundunt.

§. 3. Hinc est, quod Nos, qui, dum in minoribus essemus, quamplurimos hujusmodi abusus compertos habebamus, in hac sublimi Sa- crosancti Apostolatus specula constituti, non tam assiduis nonnullorum aliarum Ecclesiarum Antiquitatum documentis, quam justis etiam Superiorum, aliorumque Virorum ex Religiosis Ordinibus, Dei honorem, & instituti sui disciplinam zelantium, expostulationibus, de antedictis similibusque abusibus in dies admonemur, ut opportunum, ac salutare iisdem abusibus tollendis, quantum cum Domino possumus, remedium afferamus; auctoritate Apostolica, tenore præsentium, primum quidem omnes, & singulas Constitutiones, Sanctionesque à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tam ante, quam post Concilii Tridentini decreta, super Claustra Monasteriorum quorumcumque religiosorum Virorum editas, renovamus, & confirmamus, necnon in posterum ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, sub iisdem pœnis in Constitutionibus Sancti- nibusque eorumdem Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, & decretis ejusdem Concilii Tridentini contentis, inviolabiliter obserandas esse statutus, decernimus, præcipi- mus, atque mandamus.

§. 4. Deinde motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, earamdem præsentium tenore, omnia & singula indulta, privilegia, prærogativas, facultates, licentias, & quocumque alio pacto nuncupatas concessiones, omnibus & singulis quibuscumque Ecclesiasticis personis quacumque auctoritate, dignitate, honore, præminentia, ac jurisdictione fungentibus, etiam Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, sive singulis, sive eorumdem Cardinalium Congregationibus, etiam de Latere Legatis, sive qui Provinciis, & Legionibus Status nostri Ecclesiastici pro tempore præsunt, sive quos ad Carissimos in Christo Filios nostros Romanorum Regem in Imperatorem pro tempore eligendum, vel electum, Reges, & Reginas illustres, aliasque summam Potestates, prout rerum conditio postulaverit, mitti, & ablegari contigerit; sive qui, licet aliarum insignium Ecclesiarum Antiquitatis, tamen tamquam Apostolicae hujus S. Sedis

Sed nimia
dispensatio-
num facilitas
invecte.

Pontifex
eam collere
statuit.

Renovat,
& confirmat
Prædeces-
torum Sanctio-
nes.

Abolet, &
revocat qual-
cumque fa-
cilitates dif-
fusandis qui-
buslibet con-
cessias.

Legati